

## **Povelja bana Stjepana II Kotromanića knezu Vukoslavu Hrvatiniću**

nedatirana, 1320-ih godina

U ime Oca i Sina i Svetoga Duha. Ja, sveti Grgur, a zvani ban Stjepan, gospodin bosanski i brat moj knez Vladislav, da je znano svim zemljama bosanskim, dadosmo vjeru i zaklesmo se u dušu oca našeg gospodina bana i svih roditelja naših i u svoju knezu Vukoslavu, sinu kneza Hrvatina Ključkoga, pred djedom velikim Radoslavom i pred gostom velikim Radoslavom i pred starcima Radomirom i Žunborom, i Vučkom i pred svom Crkvom i pred Bosnom, da u nas nije Vukoslav ni sužanj ni pogubljenik, i ko nama ne bi učinio zla, neka ga ni njemu ne učini, dokle seže naša moć.

I nećemo slušati klevete na nj, i ako bi u čem sagriješio Vukoslav, neka stane pred dobrim ljudima da se opravda, a ni za čim njegovim nećemo posegnuti. I ako bismo ovo potvorili bez njegove nevjere, da smo odstupnici od Boga i od vjere, i neka nas nije očine molitve i materine, i da smo drugovi Judi. I ovo se učini na Moštru, i na ovoj vjeri dadosmo knezu Vukoslavu dvije župe u naslijeđivanje i dogovor, Banjice i Vrbanju, i dva grada, Ključ i Kotor. I ondje da nema naših vladalaca ni sada, osim kada hoće Vukoslav.

Dadosmo one župe od međe do međe, njemu, a ne nekom bratu njegovu, ni sinovcu, samo knezu Vukoslavu i njegovu nasljedniku, a od njih da služi gospodinu banu oružjem najbolje što može. I da odande nema nijednog dohotka nama, ni sada, osim kada hoće knez Vukoslav.\* Dar je to za deset ljeta otkako je Vukoslav od Lužaca pristupio k nama. Ko te voli, zovi ga, bez naše srdžbe. A nećemo uzeti od tebe... I ova isprava učini se u hiži gosta velikoga Radoslava.

*\* Dio teksta preuzet iz druge povelje istovjetnog sadržaja.*